

Universitätsbibliothek Paderborn

R. P. D. Ioannis Ivsti Lanspergii, Natione Bavari, Illvminati Ac Religiosissimi viri, Carthusiae Coloniensis ante annos centum Vicarii, & Magistri Nouitiorum laudatissimi Opera

In Qvinque Tomos Distributa, à mendis expurgata, veteri integritati
restituta, & indicibus locupletata

In Passionem D.N. Iesv Christi Homeliae quinquaginta sex, Theoremata
viginti octo, totidemque sermones. In Monotesseron Praeterea Eivsdem
Passionis Dominicae, iuxta Euangelistarum & historiae fidem, Elucidatio.
Conciones ad Haec Paraeneticae in praecipuis anni & Sanctorum
festiuitatibus habitae

Landsberg, Johannes Justus

Coloniae Agrippinae, Anno M.DC.XXVIII

Iesus à suo discipulo venditus. Articulus & Homil. I.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-47113](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-47113)

IN PASSIONEM AGONEMQUE CHRISTI IESV SALVATORIS NOSTRI.
Homilia LVI.

IESUS A SVO DISCIPULO VENDITVS.

Articulus primus in Dominica passionis historiam introductorius.

EVANGELIVM.

Matth. 26.
Marc. 14.
Luca. 22.

TUNC congregati sunt principes sacerdotum, Scribae & seniores populi in atrium principis sacerdotum, qui dicitur Caiphas, & concilium fecerunt. Et querebant summi sacerdotes & Scribae, quomodo Iesum dolo tenerent, & occiderent. Timebant vero plebem, & dicebant: Non in die festo, ne forte tumultus fieret in populo. Intrauit autem Satanias in Iudam, qui cognominatur Iscarioth, vnum de duodecim. Qui abiit & loquutus est ad principes & summos sacerdotes, vt proderet eum illis. Et loquutus est cum principibus sacerdotum & magistratibus, quemadmodum illum traderet eis, & ait illis: Quid vultis mihi dare, & ego vobis eum tradam? Qui audientes gauisi sunt, & promiserunt, & pacti sunt pecuniam ei se daturus. At illi constituerunt ei triginta argenteos. Et spondit. Et exinde querebat opportunitatem, vt eum opportune traderet sine turbis.

HOMILIA I.

Iam tribus annis magna constantia pariter ac labore Dominus Iesus Evangelium predicauerat, multaq; signa fecerat, ambulans de loco ad locum, aestu ac frigore, reliquisq; natura incommodis affectus, fatigatusq;, quomodo voluit: turbam quoque habuit multam sequentem. At Iudaeorum ij, qui caeteris autoritate, aetate, officijs ac eruditione praeminebant, Christi gloriae inuidebant, nitentes omnia eius opera, omnes sermones, omniaq; signa calumniari. Tandem eousq; illorum creuit inuidia, vt concilio congregato, primo statuerent illum interficere: deinde non post multos dies iterum conuenientes, quomodo dolose & absque tumultu ac seditione turbae, illum occiderent. Timebant enim plebem, non propter scandalum, sed metuentes impetum. Quod vbi Iudas, ex duodecim Iesu apostolis vnus, instinctu demonis (vt creditur) didicisset, (erat enim tunc in Christum offensus, quod precioso se vngi passus fuerat a Maria vnguento, nec vendi atque pauperibus praecium huius distribui iusserat, vnde Iudas ipse pecunia custos effurari partem potuisset.

potuisset) abijt ad principes tunc collectos, damnum recuperare volens, & dixit: *Quid vultis mihi dare. & ego eum vobis tradam?* Vide quomodo non vocatus, concilium intrat ex malivā frontosus. Gausi sunt autem vehementer pontifices, quoniam aptiorem nequibant inuenire opportunitatem, qua se & coram populo excusarent, & quicquid vellent secretiori agerent velamine, quā hunc modum quo discipuli Iesu vterentur prodicione. *Constituerunt igitur ille triginta argenteos.* Vilissimum erat hoc praeium, quo thesaurus ingestimabilis venditur emiturq; Christus. Ex vilitate enim praeij, Christus contemnitur, quasi non dignus praeio maiore. Iniuriosior est igitur contemptus Iudae, quo Christum spreuit, quā Iudaeorum. Siquidem improbus ille, in Iudaeorum pontis arbitrium, quid sibi dare velint, adeo nihil aestimans Christum, vt nihil etiam pro illo ceu pro re vili ac contemptibili postulet. Obtrilerunt itaque ei & sponderunt triginta argenteos. Tanti namque Ioseph Gen 37. quoque, qui Christi figuram gessit, venditus fuerat in Aegyptum. Fertur quibus Argenteo- rum quibus: Christus vē- ditus fuit, valor Ioan 13. uis horum denariorum, decem denarios leuiore currentes, hoc est, quorum quotidianus erat tunc vsus, valuisse: vnde triginta illorum denarij, horum faciebant trecentos. His auaritia suae resarciebat Iudas damnum. Dixerat enim, vbi vnguentum super Dominum vidit effusum: *Quare vnguentum hoc non veni denarijs trecentis. & datum est egenis?* Non curam habuit pauperum fur improbus, sed studij sui plangit damnum. Subtracta enim hoc modo illi fuerat furandi occasio. Vide quantam merito tristitiam faciat hic contemptus Domino Iesu. Nimum enim diligebat omnes, a quorum tamen vno nō solum non amatur, verum ab eodem etiam contemptus tantam patitur iniuriam. Vide etiam quod illa die qua pontifices cum Iuda concilio interfuerunt. Iesus non iuit more solito Hierosolymam, ibi praedicans, quo minus sua turbaret impedire ve praesentia concilium. Mansit igitur ea die (hoc est, feria quarta) in Bethania, sinens de nece sua impios tractare.

Inuidia & ambitio quanta sint vitia, quig, ea vitanda sint.

Discimus hic ex Phariseis & pontificibus, quam sit pessimum vitium inuidia atque ambitio. Hec enim duo vitia semper comitantur. Timebant Iudaeorum pontifices & Pharisei se minus honorari, minus audiri à plebe: Christum vero sibi praeferrī, quem turbæ laudantes sequebantur. Quamobrem inuidia & odio contra Christum sentientes, in eiusdem necem conspirant. Vigiletur itaque à vobis filij contra hanc pestem pessimam, ne in corde vestro ambitio inuidiae sibi faciat locum. Sunt enim nonnulli ex naturæ corruptione inuidi (quod in ceteris quoque animalibus contingit videre) vt mox, vbi cunq; aliquid proximo audierint fausti commodive euenisse, tristentur ac inuideant. Si affectus ille siue animi motus sentiatur dantaxat, nec placeat nec consentiat ei, praeter molestiam impedimentumq; quae fecam adfert, nihil habet peccati. Est enim malitia naturæ. Sed vigilandum est, ne dentur arma tua ò fili arma iniquitati, hoc est, linguam cohibeas, ne loquaris quod inuidia iam dudum in te parturierit: ne impedias bonum proximo, ne eius famam bonam minuas, ne inuertas. Custodi etiam manus & reliqua membra, ne contristes, ne noceat, ne etiam charitatis vel officia vel ser- Auaritia: quam dete- citem.